

Пропозиції кредитних спілок до проекту Податкового кодексу.

Редакція, запропонована проектом Податкового кодексу України	Редакція, що пропонується ВАКС та ПЗВ	Обґрунтування пропозицій
<p>Розділ IV Пункт 7.2 статті 7</p> <p>«7.2. Ставка податку становить 5 відсотків бази оподаткування щодо доходу, нарахованого податковим агентом як:</p> <p>процент на поточний або депозитний (вкладний) банківський рахунок (у тому числі картковий);</p> <p>процентний або дисконтний дохід за іменним ощадним (депозитним) сертифікатом;</p> <p>процент на вклад (депозит) члена кредитної спілки у кредитній спілці; ...</p> <p>дивіденди.»</p>	<p>Розділ IV Пункт 7.2 статті 7 викласти в такій редакції:</p> <p>«7.2. Ставка податку становить 5 відсотків бази оподаткування щодо доходу, нарахованого податковим агентом як:</p> <p>процент на поточний або депозитний (вкладний) банківський рахунок (у тому числі картковий);</p> <p>процентний або дисконтний дохід за іменним ощадним (депозитним) сертифікатом;</p> <p>процент на вклад (депозит), пайовий внесок члена кредитної спілки у кредитній спілці; ...»</p>	<p><i>Відповідно пункту 10.12. проекту оподаткування доходів, отриманих фізичними особами у вигляді плати (процентів), які розподіляються на пайові членські внески в кредитній спілці оподатковуються за ставкою визначеною у підпункті 7.1 статті 7 цього розділу (тобто 15 %).</i></p> <p><i>Але, за своєю економічною сутністю пайовий внесок члена кредитної спілки подібний інвестиціям, що здійснюються акціонерами при вкладенні коштів в капітал господарського товариства, а тому доходи за ними мають оподатковуватись на рівні доходів (дивідендів) за акціями. Крім того пайові внески членів кредитних спілок відповідно до вимог статті 20 Закону України «Про кредитні спілки» є основною складовою формування резервного капіталу кредитної спілки, призначеного для забезпечення платоспроможності кредитної спілки та захисту заощаджень (у тому числі депозитів) її членів</i></p> <p><i>Вважаємо, що ставка оподаткування за пайовими внесками повинна бути на рівні 5%.</i></p>
<p>Розділ II Глава 6 Пункт 63.4 статті 63</p> <p>«Особою, відповідальною за погашення грошових зобов'язань чи податкового боргу платника податків, є:</p> <p>63.4.5) стосовно кооперативів, кредитних спілок, товариств співвласників житла або інших колективних господарств – їх члени (пайовики) солідарно».</p>	<p>Розділ II Глава 6 Пункт 63.4 статті 63</p> <p>«Особою, відповідальною за погашення грошових зобов'язань чи податкового боргу платника податків, є:</p> <p>63.4.5) стосовно кооперативів, кредитних спілок, товариств співвласників житла або інших колективних господарств – їх члени (пайовики) солідарно.</p> <p>Члени кредитних спілок несуть відповідальність за погашення зобов'язань чи податкового боргу платника</p>	<p><i>У цивільно-правовому зобов'язанні з боку кредитора або боржника можуть діяти дві або більше осіб. Залежно від розподілу прав та обов'язків між суб'єктами зобов'язання із множинністю осіб є часткові (пайові), солідарні та додаткові (субсидіарні) зобов'язання. Відповідальність за порушення цих зобов'язань може бути частковою, солідарною або субсидіарною.</i></p> <p><i>Часткове зобов'язання має місце тоді, коли в ньому беруть участь кілька кредиторів або кілька боржників і кожен із кредиторів має право вимагати виконання, а кожен з боржників повинен виконати</i></p>

	<p>податків – кредитної спілки у межах своїх пайових внесків/ або часткову відповідальність.»</p>	<p>зобов'язання у певній частці (пайці).</p> <p><i>Відповідно до положень проекту Податкового кодексу та визначень Цивільного Кодексу України при солідарній відповідальності членів кредитних спілок, кредитор має право вимагати від кожного члена кредитної спілки погашення грошових зобов'язань кредитної спілки чи її податкового боргу в повному обсязі.</i></p> <p><i>Але, це не узгоджується із специфікою діяльності кредитної кооперації та положеннями Закону України «Про кредитні спілки», яким встановлені межі відповідальності членів кредитних спілок. Так, відповідно до частини 8 статті 10 Закону України «Про кредитні спілки» члени кредитної спілки несуть відповідальність за зобов'язаннями кредитної спілки лише у межах їх пайових внесків. Вважаємо, що для кредитних спілок повинна мати і у податковому законодавстві визначена часткова відповідальність їх членів.</i></p>
<p>Розділ IV Пункт 10.4.2 статті 10</p> <p>«10.4.2. Податковий агент, який нараховує проценти, подає податковий розрахунок суми нарахованих процентів та суми утриманих з них податків у строки, встановлені цим розділом для податкового розрахунку.</p> <p>Форма зазначеного податкового розрахунку встановлюється у порядку, визначеному розділом II цього Кодексу, та:</p> <p>для банків - узгоджується з Національним банком</p>	<p>Розділ IV Пункт 10.4.2. статті 10 викласти в такій редакції:</p> <p>«10.4.2. Податковий агент, який нараховує проценти, надає податковий розрахунок загальної суми нарахованих процентів та загальної суми утриманих з них податків у складі податкової декларації з податку на прибуток підприємств у строки, встановлені законом для такого податку.</p> <p>При цьому інформація щодо окремого банківського вкладного (депозитного) або поточного (у тому числі карткового) рахунку, чи вкладу фізичної особи до небанківської фінансової установи, суми нарахованих на нього процентів, а також відомостей щодо такої фізичної особи - вкладника не надається.</p> <p>Форма зазначеного податкового розрахунку встановлюється у порядку, визначеному законом, та:</p> <p>для банків узгоджується з Національним банком України;</p>	<p><i>Норма проекту Податкового кодексу, запропонована розробником, фактично знищить таємницю вкладу фізичної особи. Вважаємо, що норми/положення щодо збереження банківської таємниці повинні розповсюджуватися і на кредитні спілки – небанківські фінансові установи, які здійснюючи свою діяльність на підставі Закону України «Про кредитні спілки» та надають громадянам фінансові послуги – отримання депозитів та надання кредитів аналогічні банківським операціям, а відповідно і користувачі цих фінансових послуг повинні мати аналогічний захист своєї приватної власності.</i></p>

<p>України;</p> <p>для небанківських фінансових установ - з відповідним державним органом, уповноваженим здійснювати контроль та нагляд за такими небанківськими фінансовими установами відповідно до закону.»</p>	<p>для небанківських фінансових установ узгоджується з відповідним державним органом, уповноваженим здійснювати контроль та нагляд за такими небанківськими фінансовими установами відповідно до закону.</p> <p>Надання інформації по кожному вкладнику є порушенням банківської таємниці.»</p>	
<p>Розділ I Пункт 22.1 статті 22</p> <p>«22.1.3) одержувати безоплатно від платників податків, а також від Національного банку України та інших фінансових установ довідки та/або копії документів про наявність банківських рахунків, а на підставі рішення суду - інформацію про наявність та рух коштів на рахунках платника податків, інформацію стосовно операцій за рахунками суб'єктів господарювання з питань оподаткування або валютного контролю, у тому числі інформацію про факти порушення резидентами установлених законодавством строків розрахунків під час проведення зовнішньоекономічних операцій, та інформацію про фінансові операції, які підлягають обов'язковому фінансовому моніторингу, що можуть бути пов'язані з легалізацією (відмиванням) доходів;»</p>	<p>Розділ I Пункт 22.1 статті 22</p> <p>«22.1.3) одержувати безоплатно від платників податків, а також від Національного банку України та інших фінансових установ довідки та/або копії документів про наявність банківських рахунків, інформацію стосовно операцій за рахунками суб'єктів господарювання з питань оподаткування або валютного контролю, у тому числі інформацію про факти порушення резидентами установлених законодавством строків розрахунків під час проведення зовнішньоекономічних операцій, а на підставі рішення суду -- інформацію про наявність та рух коштів на рахунках платника податків та інформацію про фінансові операції, які підлягають обов'язковому фінансовому моніторингу, що можуть бути пов'язані з легалізацією (відмиванням) доходів;»</p>	<p><i>Запропонована норма не відповідає положенню Конституції України, у якому наведено, що «органи державної влади повинні діяти в межах повноважень визначених законами України».</i></p> <p><i>Крім того, відповідно до діючого законодавства, фінансові установи таку інформацію подають до уповноваженого державного органу в рамках здійснення фінансового моніторингу. Додаткове складання та подання інформації суттєво збільшить фінансове навантаження на учасників ринку, а відповідно – відобразиться на споживачах фінансових послуг.</i></p>
<p>Розділ III Пункт 2.1. статті 2</p> <p>«2.1. Платниками податку з числа резидентів є:</p> <p>2.1.1) суб'єкти господарювання - юридичні особи, які провадять господарську діяльність як на території України, так і за її межами;</p> <p><...></p> <p>2.1.5) відокремлені підрозділи платників податку, зазначених у підпункті 2.1.1 цього пункту, визначені відповідно до розділу I цього Кодексу, за винятком</p>	<p>Розділ III Пункт 2.1. статті 2</p> <p>«2.1. Платниками податку з числа резидентів є:</p> <p>2.1.1) суб'єкти господарювання - юридичні особи, які провадять господарську діяльність як на території України, так і за її межами;</p> <p><...></p> <p>2.1.5) відокремлені підрозділи платників податку, зазначених у підпункті 2.1.1 цього пункту, визначені відповідно до розділу I цього Кодексу, за винятком</p>	<p><i>Кредитні спілки підтримують пропозиції низки народних депутатів і пропонують визначити певні обмеження у відповідальності відокремлених підрозділів.</i></p>

<p>представництв.»</p>	<p>представництв.</p> <p>Для цілей цього розділу представництво платника податку - відокремлений підрозділ юридичної особи, що розташований поза її місцезнаходженням, та який здійснює представництво і захист інтересів юридичної особи, фінансується такою юридичною особою та не отримує інших доходів, окрім пасивних доходів. Також представництвом для цілей цього розділу вважається відокремлений підрозділ юридичної особи, що не виділений на окремий баланс, не отримує будь-яких доходів та не веде самостійної господарської діяльності.</p> <p>Відповідальність за своєчасне та в повному обсязі внесення сум податку до бюджету за місцезнаходженням відокремленого підрозділу несе платник податку - юридична особа, до складу якої належить такий відокремлений підрозділ.»</p>	
<p>Розділ XIX Прикінцеві та перехідні положення Пункт 21</p> <p>у статті 9 Закону України "Про застосування реєстраторів розрахункових операцій у сфері торгівлі, громадського харчування та послуг" (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., № 38, ст. 315; 2001 р., № 7, ст. 34; 2002 р., № 5, ст. 32; 2005 р., № 1, ст. 23): Преамбулу викласти у такій редакції: "Цей Закон поширюється на усіх суб'єктів господарювання, які здійснюють розрахункові операції у готівковій та/або безготівковій формі. Встановлення норм щодо незастосування реєстраторів розрахункових операцій у інших законах не допускається."</p>	<p>Розділ XIX Прикінцеві та перехідні положення Пункт 21</p> <p>у статті 9 Закону України "Про застосування реєстраторів розрахункових операцій у сфері торгівлі, громадського харчування та послуг" (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., № 38, ст. 315; 2001 р., № 7, ст. 34; 2002 р., № 5, ст. 32; 2005 р., № 1, ст. 23): Преамбулу викласти у такій редакції: «Цей Закон поширюється на усіх суб'єктів господарювання, крім фінансових установ, які здійснюють розрахункові операції у готівковій та/або безготівковій формі. Встановлення норм щодо незастосування реєстраторів розрахункових операцій у інших законах не допускається».</p>	<p><i>Відповідно статті 7 Закону України «Про фінансові послуги та державне регулювання ринків фінансових послуг» жодна фінансова установа, в т.ч. кредитна спілка може надавати фінансові послуги, тільки за умови виконання нормативно - правових актів щодо ведення обліку операцій з фінансовими активами своїх клієнтів.</i></p> <p><i>Облікова і реєструюча системи, обов'язкові для ведення обліку фінансових послуг у фінансових установах враховують всі вимоги захисту прав споживачів фінансових послуг та надають можливість контролюючим органам, в тому числі податковим, отримувати в рамках чинного законодавства будь яку інформацію необхідну для виконання покладених на них державою завдань.</i></p> <p><i>Вважаємо за необхідне передбачити обмеження дії Закону України «Про застосування реєстраторів розрахункових операцій у сфері торгівлі, громадського харчування та послуг» відносно фінансових установ</i></p>

<p>Розділ XIX Прикінцеві та перехідні положення</p> <p>Пункт 27</p> <p>«у Кодексі адміністративного судочинства України (Відомості Верховної Ради України, 2005 р., № 35—37, ст. 446; 2007 р., № 9, ст. 67):</p> <p>доповнити частину другу статті 5 абзацом такого змісту:</p> <p>«Провадження у адміністративних справах у сфері податкових відносин здійснюється з урахуванням особливостей, визначених Податковим кодексом України;</p> <p>Доповнити статтями:</p> <p>«Стаття 183-2. Особливості провадження у справах про застосування органами виконавчої влади до суб'єктів господарювання адміністративно-господарських санкцій.</p> <p>1. Суд розглядає у порядку скороченого провадження (2 тижні) адміністративні справи щодо рішень органів державної влади про застосування адміністративно-господарських санкцій.</p> <p>2. Про відкриття скороченого провадження суд виносить ухвалу, копія якої невідкладно надсилається відповідачу разом з копією позовної заяви та доданих до неї документів рекомендованим листом з повідомленням. В ухвалі в обов'язковому порядку вказується строк подання заперечення проти позову, а також наслідки неподання такого заперечення. Відповідач у триденний строк з моменту одержання такої ухвали та копій документів може подати заперечення проти позову та необхідні документи або заяву про визнання позову.</p> <p>3. Неприбуття у судові засідання осіб, які були належним чином повідомлені про розгляд справи, не перешкоджає її розгляду.»</p>	<p>Розділ XIX Прикінцеві та перехідні положення</p> <p>Пункт 27</p> <p>3. «Неприбуття без поважних причин у судові засідання осіб, які були належним чином повідомлені про розгляд справи, не перешкоджає її</p>	<p><i>Вважаємо, що зазначеною нормою встановлюється обмеження щодо оскарження рішень адміністративних судів першої інстанції у справах про застосування органами виконавчої влади до суб'єктів господарювання адміністративно-господарських санкцій до судів апеляційної та касаційної інстанції.</i></p> <p><i>Окрім того, частиною третьою статті 183-2 пропонується нехтувати фактом відсутності на судовому засіданні з поважних причин.</i></p> <p><i>Зазначена норма певною мірою обмежує конституційне право на судовий захист, передбачене статтею 55 Конституції України та може сприяти перевищенню повноважень та необ'єктивному прийняттю рішень органами виконавчої влади.</i></p> <p>Подібні приклади вже мали місце в українському судочинстві і розглядалися у Конституційному Суді. Пропонуємо звернути увагу на пункті 3 Рішення Конституційного Суду України № 9-зп від 25 грудня 1997 р. яким визначено:</p> <p><i>«3. Частину другу статті 124 Конституції України необхідно розуміти так, що юрисдикція судів, тобто їх повноваження вирішувати спори про право та інші правові питання, поширюється на всі правовідносини, що виникають у державі.»</i></p> <p>Враховуючи викладене пропонуємо залишити право сторони на оскарження рішення адміністративного суду першої інстанції до суду апеляційної інстанції у зазначеній категорії справ.</p>
---	--	--

	розгляду.»	
<p>Розділ XIX Прикінцеві та перехідні положення</p> <p>Пункт 43</p> <p>«Закон України «Про виконавче провадження» доповнити статтю 3 пунктом 11 наступного змісту:</p> <p>«11. Рішення органів державної влади про стягнення адміністративно-господарських санкцій;»</p>	<p>Розділ XIX Прикінцеві та перехідні положення</p> <p>Пункт 43</p> <p>виключити</p>	<p><i>Запропонованою нормою фізичні та юридичні особи позбавляються права оскаржити рішення органу державної влади до моменту його виконання. Скасування необхідності органами державної влади звертатися до суду про видачу виконавчого листа, ускладнює процедуру подальшого повернення сум штрафів з державного бюджету.</i></p> <p><i>На думку кредитних спілок така норма проекту суперечить частині першій статті 55 Конституції України, якою визначено:</i></p> <p><i>«Кожному гарантується право на оскарження в суді рішень, дій чи бездіяльності органів державної влади, органів місцевого самоврядування, посадових і службових осіб.»</i></p>

Підготовлено ВАКС і ПЗВ / 3 серпня 2014 року